

ХРАНИТЕЛНИТЕ ДОБАВКИ

**АНТИРАКОВИТЕ
и ИМУНОСТИМУЛИРАЩИ
СВОЙСТВА
НА ХРУЩЯЛ ОТ АКУЛА
и ЧЕРНОДРОБНО
МАСЛО ОТ АКУЛА**

Под научната редакция на д-р Димитър Пашкулев

**ХОМО ФУТУРУС
СОФИЯ**

Търсете книгите от поредицата
ХРАНИТЕЛНИТЕ ДОБАВКИ на ХОМО ФУТУРУС

АНТИРАКОВИТЕ и ИМУНОСТИМУЛИРАЩИ СВОЙСТВА
НА ХРУЩЯЛ ОТ АКУЛА и ЧЕРНОДРОБНО МАСЛО ОТ АКУЛА

© Авторски колектив на Българска
 Хомо Футурус, първо издание
 под научната редакция Редактор Мария Василева
 на д-р Д. Пашкулев, 2008 Компютърна обработка
 © Боян Байчев, корица и гизайн Вера Митова
 © Хомо Футурус, 2008

Формат 108/84/32,
 Всички права запазени печатни коли 6

ХОМО ФУТУРУС, София 1113, п.к. 162, тел. 943-40-43
e-mail: futurus@yahoo.com

Това е откъс от книгата.

**Цялата книга може да намерите
в Библио.бг**

www.biblio.bg

ПРЕДГОВОР

Още през 70-те години на миналия век в много страни се заговори за водещата роля на хранителните билкови добавки и антиоксидантите от животински произход при профилактиката и лечението на редица заболявания у човека. И още тогава някои специалисти предричаха голямо бъдеще на морските обитатели – във връзка с изработената у тях през милионната еволюция способност да устояват на окислителния стрес, чрез биохимичните си механизми. Употребата на хрущял и чернодробно масло от акула е едно от развитите вече направления на натуралната медицина. Какви са реалните им свойства и какви – преувеличенията, с които си служат някои търговци и производители? Какви полезни, но по-малко известни свойства притежават тези продукти? Как да ги дозираме и съчетаваме с други предписани средства? Имат ли противопоказания? Това са все въпроси, които – с нарастването броя на съответните препарати – стават все по-актуални. Тук ще се опитаме да отговорим на тях, доколкото това е възможно на сегашния етап и във връзка с информацията и опита, с които разполагаме.

В самото начало подчертаваме, че сме привърженици на комплексния подход към здравето: всяка конвенционална и природосъобразна система има своето място в предпазването и лечението, стига то да е адекватно индивидуално определено. Това може да е трудно постижимо, особено при сериозни

здравни проблеми, където най-доброто е съчетаването на различни методи, след консултации със съответно подготвени и лоялно настроени към нуждите на хората специалисти. Така е възможно не само да се уточни оптималната употреба на тези и други хранителни добавки, но и да се избягнат много случаи на притовопоказана употреба, както и на едностранчиво лечение само с тези или други добавки. Индивидуално съобразената схема с природни продукти обаче, съчетана с правилно хранене, двигателен режим, лична хигиена, психорегулиращи принципи и техники и при необходимост – съвременна лекарствена и/или оперативна терапия, – може да осъществи максималното възможно подобрение. В този смисъл, книгата, която държите в ръцете си, е едно от информационните звена, предлагани от издателство „Хомо Футурус“, от което с разум могат да черпят както специалисти, така и други нуждаещи се и любознателни читатели.

От авторския колектив

ЧАСТ ПЪРВА

ХРУЩЯЛЪТ ОТ АКУЛА

ПРЕДВАРИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Какво представлява?

Скелетът на акулата е изграден изцяло от хрущялна тъкан. Тя се изсушава и се стрива на прах, който се използва като продукт, продаван като хранителна добавка.

Какъв е съставът му и механизмът му на действие?

Хрущялът от акула съдържа различни биологично активни вещества, най-важното от които е един особен вид протеин (скаламин), действащ като инхибитор на ангиогенезата, т.е. потискащ развитието на нови кръвоносни съдове.

Хрущялът от акула освен това набавя на организма хондроитин, който забавя дегенерацията на човешкия хрущял. Той е естествен източник на калций и фосфор и съдържа мукополизахариди, които могат да взаимодействат синергично (еднопосочно) с естествено намиращите се в човешкия организъм белтъчини, като с това предизвикат имуностимулиращ ефект.

При какви болести се препоръчва?

Споменатите съставки го правят ценен в борбата с редица заболявания. Например – тумори, включително и злокачествени, ракови метастази, чието хранене и разрастване зависи от образуването на нови мрежи от кръвоносни съдове, някои очни заболявания – като диабетна ретинопатия и дегенерация на макулата (очното „жълто петно“), характеризирани се с разрастване на нови кръвоносни съдове в окото; при артрити, остеопороза, псориазис, регионален ентерит (наричан още болест на Крон, която представлява особен вид възпаление на лигавицата на червата) и други. Бодибилдерите (културистите) и другите спортисти използват този продукт от години, главно при лечението на травми в костите и ставите.

Как да се снабдим с него?

Продава се под формата на хранителна добавка, често под английското наименование „Шарк картилаж“ – „Shark cartilage“ – в някои аптеки, както и в специализираните магазини за натурални билкови и диетични продукти.

Как трябва да се приема?

Като хранителна добавка. Пие се с храната, всеки ден поне в продължение на 2 месеца. Препоръчва се за максимален ефект да се взема на празен стомах, най-добре сутрин, като при това се избягват други протеини (мляко, яйца, месо) през следващия половин час.

Дозировка:

От 1 до 3 пъти дневно по 1 капсула или според предписанието на личния ви лекар. При използването на много по-високи дози и ректална форма на приложение непрекъснатият медицински контрол е задължителен.

Предупреждения и предпазни мерки:

Хрущялт от акула не измества основното лечение при злокачествени заболявания – оперативно, химио- и лъчетерапия. Той е спомагателно средство. С оглед стимулиране на защитните сили е подходящ преди и след посоченото лечение. Ефектът често се проявява на втория месец.

Хрущялт не е пряко токсичен и няма познати странични ефекти, но тъй като може да потисне растежа на нови кръвоносни съдове не трябва да се приема (особено във високи дози) от бременни жени, малки деца, пациенти със слабо кръвосъсирване или хора, които наскоро (до 30 дни) са претърпели сърдечен инфаркт, кръвоизливен (хеморагичен) инсулт или каквато и да е по-сложна операция. Рядко може да има алергия при хора, които не понасят различни продукти от животински произход.

С КАКВО ПРИВЛИЧА ВНИМАНИЕТО НА ИЗСЛЕДОВАТЕЛИТЕ ХРУЩЯЛЪТ ОТ АКУЛА?

Акула. Тялото ѝ е със стоманеносив цвят. Студени и мъртви очи. Гъвкаво, мускулесто тяло. Блестящи, носещи мигновена смърт зъби. Внезапно нападение на жертвата, кръв и ужасяващи пронзителни вопли на безпомощни мъже, жени и деца... Като че ли човечеството не знае по-страшно и отвратително създание. И въпреки това, както това е ставало и в много други случаи (например с опасно отровни растения, дали на човечеството животоспасяващи лекарства), ползата за хората от този хищник може да се окаже значителна!

Дълго време специалистите са притежавали фрагментарни или фундаментално погрешни познания за този животински род. Например, смятало се е, че акулите се срещат само в топлите тропически води, особено в Южното полукълбо. Но сега се знае, че съществуват и видове акули, които обитават студените крайбрежни води край Гренландия и Исландия, често под водите на Северния ледовит океан. Полярната правоуста акула е вяло, апатично създание, стигайки до 1 тон и повече. В Гренландия ескимосите примамвали огромните полярни акули към ледената повърхност, накапвайки върху нея капки кръв и по този начин ги ловували.

Акулите са вид, който е съществувал на Земята много преди динозаврите. Смята се, че те вероятно са най-старите живи същества на планетата, успели да преживеят продължителната еволюция на животинските видове почти незасегнати. Това логично води до предположението, че този вид е достигнал биологичния апогей в развитието си. Наблюденията са показали, че акулите се възстановяват много бързо от всякакви наранявания и имат уникална имунна система, която ги защитава от всякакви вируси и бактерии, дори когато са в много замърсени води. Внимание заслужава и тяхната силна имунна система (извънредно голяма резистентност към различни инфекции). Раните им зарастват много бързо и не се инфектират. Имунната система на акулите постоянно синтезира антитела, които се намират в кръвообращението, и се активира само в случай на инфекция. 99% от рибите и другите животни развиват рак, докато организмът на акулите побеждава тази болест. Именно тази уникална имунна и конкретно антиракова защита привлича първоначално вниманието към тях. (В резултат от непрекъснати 25-годишни изследвания от Смитсоновския институт, при обследване на повече от 25 000 акули злокачествен тумор е бил открит един единствен път.)

В юлското издание на журнала на Националния онкологичен институт на САЩ от 1992 г. в съобщение на Джеймс Матюс се казва, че „отговорът на имунната система на акулата към инфекция се различава съществено от този на другите животни. Например сложната имунна система на човека отговаря на всеки антиген с разнообразни типове антитела. Имунната система на акулата се състои от едно неспецифично

антитяло, което непрекъснато е нащрек и е активно срещу всички антигени“.

Все пак съществуват определени свидетелства, че имунната система на акулата не е чак толкова праисторична. В генома на акулата са открити RAG гени (т.нар. encode ензими, които копират и слепват гените на антитялото) и такива, които могат да се определят като TCR (рецептори на Т-клетките) гени. Тези два генетични детайла са свидетелство, че имунната система на акулите наподобява донякъде нашата. (Което също е основание в акулите да се търси ключът за решаването на много човешки здравни проблеми.)

Първоначалното предположение е, че ракът почти не засяга акулите, тъй като нямат кости. Докато голяма част от рибите и животните имат костен скелет, костната система на акулите е изградена изцяло от хрущял и затова тъкмо в него се търси ключът към тяхната изключителна устойчивост на заболявания, включително и ракови. Лабораторните тестове показват, че този хрущял съдържа инхибитор на ангиогенезата, т.е. съставка, която може потисне растежа на нови кръвоносни съдове. Изследвания на университетите в Ню Йорк, Пенсилвания, Минесота и на Държавния университет в Северен Тексас, показват, че хрущялът освен това увеличава производството на антитела и има активиращ ефект върху броя на функционалните компоненти на имунната система, като например Т-клетките, В-клетките и макрофагите. Паралелно с това, и други учени насочват вниманието си върху хрущяла от акула. През 1983 г. в списание „Наука“ се появява научно съобщение на един изс-

ледовател от Масачузетс, според който растежът на нови кръвоносни съдове може да бъде потиснат от хрущял от акула. Той имплантирал солидни тумори в опитни животни и установил, че хрущялът от акула потиска туморния растеж. През 1989 г. д-р Мортън Уокър в юнското издание на „Писма до лекаря“ обобщава биологичната активност на хрущяла: той има голямо значение в лечението на имунни заболявания; притежава и *in vitro* (вън от организма) противотуморна активност; има антимикотична (противогъбична) активност при тъканни култури; увеличава производството на антитела при мишки; индуцира *in vitro* пролиферация на имунните муринови В-клетки. Той добавя, че в Университета по медицина и стоматология в Ню Джърси, в Аризонския университет и лабораториите Battelle-Columbus са проведени изследвания върху образци за анализ на тъканни култури, показващи, че терапевтичните дози от хрущяла могат да блокират пролиферацията на раковите клетки, т.е. да спрат цикъла на клетъчното им делене.

Изследователите на морските животни наричат акулата „свършена жива машина“. Това същество е преживяло 400 милиона години в неизменена форма. Видът съществувал преди да се появят динозаврите, съществува и днес – 65 милиона години след изчезването им. Средно взето, акулите доживяват до дълбока старост – 70 или даже (при някои видове) до 100 години. Двама учени от известния Технологичен институт в Масачузетс са показали в своето изследване от 1983 година, че хрущялът от акула съдържа вещество, пречещо на растежа на туморите и по-точно на развитието на съдовете, които го изхранват. Независимо от тези учени, екип от Харвардския институт

също установил, че растежът на злокачествените тумори и техните метастази могат да се потиснат чрез инхибиране на ангиогенезата (създаване на мрежа от кръвоносни съдове в тумора, чрез което се осигурява изхранването му).

Доктор Уилям Лейн (William Lein), известен американски учен, работещ в областта на храненето и океанографията, е вложил големи усилия в изучаването на хрущяла от акула и неговото приложение в продължение на повече от едно десетилетие. През 1993 година той издава книгата си „Акулите не боледуват от рак“, в която обобщава всичко полезно по тази тема за времето си (книгата е бестселър в САЩ). Авторът изказва предположението, че протеините, които се съдържат в хрущяла от акула, я предпазват от развитието на рак, като блокират развитието на малките кръвоносни съдове, необходими на раковите клетки, за да растат и да оцелеят. След години изследвания и експерименти, д-р Лейн пише в книгата си, че свидетелствата за способността на хрущяла от акула да потисне ангиогенезата могат да бъдат доказани от резултатите от изследванията, проведени в института „Жул Борде“ (Jules Bordet). Той стига до извода, че това откритие може да се обясни с метода на потискане с подходяща дозировка на ангиогенезата или васкуларизацията при животни, притежаващи чревни стени. Те могат да оползотворят ефективно количество хрущял от акула, фино надробен, за да премине през чревната стена като суспензия, потискаща туморния растеж и метастазите (в частност саркома на Капоши), артритите (и по-специално ревматоидния артрит) и неоваскуларната глаукома, както и възпалителните заболявания със съдов елемент. Д-р

Лейн се смята за баща на „акулотерапията“.

В какво се състои тайната на акулите? Телата на тези същества са устроени по най-прост начин, без да се повлияят от еволюцията. Акулите са успели да преживеят 400 милиона години, тъй като устройството на телата им, сетивата, начинът на размножаване и устойчивостта срещу заболявания са възможно най-съвършени. Техни единствени врагове са човекът и другите акули. В телата им няма кости, а само хрущял, който е 6-8% от телесната им маса.

ОТКОГА ДАТИРА ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ХРУЩЯЛА ОТ АКУЛА КАТО АЛТЕРНАТИВНО ЛЕЧЕБНО СРЕДСТВО?

Хрущялт от акула се продава под формата на хранителна добавка като алтернативно средство за третиране на рак, фрактури и заболявания на костите, както и като противовъзпалително и подпомагащо имунната система средство от началото на 90-те години на XX век, след като през 1994 г. д-р Уилям Лейн получава одобрението на Американската държавна асоциация по храни и лекарства (АХЛ) да проведе клинични изследвания върху ефективността на хрущяла от акула.

Първоначално е имало сведения за оралното и ректално приложение на хрущяла при клинични изследвания.

Първоначалните проучвания са на д-р Роско Л. ван Занд – гинеколог от Арлингтън, Тексас, работещ нещатно в клиниката „Хоксий“ в Тихуана, Мексико. През 1992 започва експеримент с орално приемане на хрущяла – по 30 до 60 мг дневно, разпределени на няколко приема преди хранене. Изследването потвърждава ефикасността на хрущяла и теорията, че аминостеролите (напр. скаламинът), открити в хрущяла, не се разрушават в храносмилателния канал.

Първото изследване в този смисъл било на д-р Уилям Лейн в Мексико. То било извършено с еквивалент от 60 г цял хрущял от акула дневно, като дозата била съобразена с телото на пациентите. Постепенно изследователите стигнали до доза от 120 г дневно при напреднали случаи на рак. Общо взето, се употребявали средно от 60 до 80 г дневно и положителният ефект при напреднали тумори бил над 80%. Хрущялът от акула се приемал орално – със сок, между храненията, като бил разпределен на няколко приема за целия ден – от 15 до 20 г на прием.

През 1992 г продължават проучванията на оралното приложение на хрущяла, а по-късните изследвания на ректалното му приложение очертават най-новия подход към използването на тази терапия.

Тъй като продуктът не е токсичен и няма странични ефекти, той бързо се разпространява на пазара като хранителна добавка. Някои пациенти в САЩ съобщават, че вземат 10 и повече капсули на ден, за да контролират растежа на тумора си или артритната си болка. Според някои от тях, въпреки че е скъп, препаратът е много по-евтин от цената, която трябва да се заплати за конвенционалната терапия.

**Библио.бг - платформа за
електронни книги и списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

